

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 19/07
17.01.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, мр Љубице Јеремић, Власте Јовановић, Јелене Боровац и Биљане Драгојевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, чији су пуномоћници АБ и АВ, адвокати, против туженог "ББ", ради поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду Гж.3552/06 од 14.9.2006. године, у седници одржаној 17.1.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Београду Гж. 3552/06 од 14.9.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Обреновцу П. 13/06 од 29.5.2006. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи као незаконито решење о престанку радног односа туженог број 3925 од 7.10.2004. године те да се тужени обавезе да тужиоца врати на рад и радно место на коме је радио до престанка радног односа као и да му плати трошкове парничног поступка.

Пресудом Окружног суда у Београду Гж. 3552/06 од 14.9.2006. године, жалба тужиоца је одбијена као неоснована и потврђена првостепена пресуда.

Против наведене другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности а нема ни осталих битних повреда на које се указује у ревизији. Одлуке нижестепених судова су јасне, садрже све разлоге о одлучним чињеницама и немају недостатака због којих се не могу испитати.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је био запослен код туженог "ББ" као лекар специјалиста Ургентне медицине у дијагностичкој служби и решењем директора од 4.8.2004. године распоређен је на послове лекара специјалисте у Ургентној медицини у ВВ, у којој није радио довољан број извршилаца предвиђен Правилником о систематизацији радних места, тако да је уместо 10 радило 9 извршилаца од којих је само 1 специјалиста Ургентне медицине. Тужилац је одбио да прими ово решење а такође је одбио да прихвати понуду за закључење уговора о раду број 3615 од 24.9.2004. године, због чега му је оспореним решењем отказан уговор о раду.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи као незаконито решење туженог, којим му је отказан уговор о раду.

За ову одлуку дати су разлози које као правилне и потпуне у свему прихвата и Врховни суд, па нису основани наводи ревизије тужиоца о погрешној примени материјалног права.

Законом о раду (члан 103) прописано је да послодавац може да понуди запосленом закључивање уговора о раду под измењеним условима, и то само из оправданих разлога, а запосленом који одбије да закључи уговор о раду у смислу наведене одредбе, послодавац може да откаже уговор о раду.

Имајући у виду све околности које су утврдили нижестепени судови и Врховни суд налази да је тужени понудио тужиоцу закључење уговора о раду под измењеним условима из оправданих разлога, везаних за потребе туженог "ББ". Тужиоцу су понуђени послови који одговарају врсти и степену његове стручне спреме, а тужилац је одбио да прими назначено решење и да прихвати понуду о закључивању уговора о раду под измењеним условима. Због одбијања тужиоца да закључи са туженим овакав понуђени уговор о раду, тужиоцу је законито престао радни однос у смислу члана 103. став 3. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 70/01).

Врховни суд је ценио остале наводе ревизије тужиоца, па је нашао да се њима не доводи у сумњу правилност побијане одлуке, с обзиром да суд процењује оправданост разлога за закључење уговора о

раду под измењеним условима на основу понуде послодавца која садржи и разлоге о оправданости закључења, односно новелирања уговора о раду, али није овлашћен да цени и целисходност реорганизације процеса рада због оперативних потреба послодавца.

Ревизијски наводи да је једини разлог за премештај тужиоца у Службу за хитну медицинску помоћ шиканозне природе од стране в.д. директора туженог "ББ", као и да су пацијенти били изузетно задовољни са његовим радом у "ББ", нису од значаја за другачије решавање ове правне ствари.

Са изложеног, на основу члана 393. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

мз